

DOM

afsagt den 3. juli 2025

Rettens nr. 1-836/2025

Politiets nr. 0900-71121-00059-24

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr. (Født 2007)

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. marts 2025.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

overtrædelse af straffelovens § 180, stk. 1,

ved den 12. november 2024, omkring kl. 16.20, at have sat ild til beboelses-ejendommen, Adresse 1, Kgs. Lyngby, under sådanne omstændig-heder, at tiltalte indså at andres liv udsattes for overhængende livsfare, idet tiltalte satte ild til papir, beklædning, træ mm i et kælderrum, alt hvormed der skete skade for et endnu ikke opgjort beløb, ligesom beboerne i ejen-dommen blev udsat for overhængende fare og flere måtte evakueres.

2.

overtrædelse af straffelovens § 180, stk. 1,

ved den 10. december 2024, omkring kl. 02.00, at have sat ild til beboelse-ejendommen, Adresse 1, Kgs. Lyngby, under sådanne omstændig-heder, at tiltalte indså at andres liv udsattes for overhængende livsfare, idet tiltalte satte ild til papir, beklædning, træ mm i et kælderrum, alt hvormed der skete skade for et endnu ikke opgjort beløb, ligesom beboerne i ejen-dommen blev udsat for overhængende fare og flere måtte evakueres.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22 nr. 6, samt at retten fastsætter et indrejseforbud jf. § 32, stk. 4.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af Tiltalte og af vidnerne Vidne 1, pa. Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4 og pa. Vidne 5.

Tiltalte har vedstået sin forklaring afgivet i grundlovsforhør den 10. december 2024 og supplerende hertil forklaret ad forhold 2, at hun havde bestilt mad til levering, som kom omkring kl. 21.00. Det blev modtaget lige på dørtrinet. Hun havde ikke sko på til at gå udenfor. Hun tog ikke imod maden ved hoveddøren, men ved trappeopgangen. Næste gang hun besluttede sig for at forlade lejligheden, var da hun ikke kunne sove. Hun husker ikke helt præcist, hvad tid det var. Det var lidt tid efter, at hun var færdig med at spise, men hun kom slet ikke ud af lejligheden, hun var stadigvæk på afsatsen. Hun var gået ud på afsatsen, fordi hun kunne lugte noget. Det første hun tænkte på at gøre var at gå ned og tjekke i kælderen, fordi der havde været en brand der før, så derfor ville hun gå ned og se, om det var der.

På anklagernes opklarende spørgsmål om, hvorvidt hun kunne se røg i opgangen, eller om hun kun kunne lugte røg, svarede tiltalte, at der var mørkt derinde, og hun kunne lugte røgen, derfor gik hun op og ringede til brandvæsnet. Hun husker ikke, om lyset tænder, når man går ud i opgangen. Der var noget lys, men noget af det lå også i mørke. Hun kunne se den mørke røg. Hun lukkede ikke døren til lejligheden helt i, da hun gik ind igen, for hun løb bare derind for at hente sin telefon.

Brandvæsnet bad hende om at gå ned for at se, om der var flammer. Hun gik ned, og hun kunne se, at der var flammer. Hun kunne ikke se specifikt fra hvilket rum, der var flammer, fordi der var så meget røg.

Hun bekræftede, at der er en opgang, og helt nede i bunden af opgangen er der en dør, der fører ned til kældergangen. Der er tre opgange, der deler samme kældergang. Hun gik så langt ned, at hun kunne se lyset fra flammerne. Hun var helt nede i gangarealet i kælderen.

Hun havde lugtet, men ikke set røg helt oppe ved hendes mors lejlighed. Hun kunne først se røgen, da hun åbnede døren ned til kældergangen. Der var meget røg. Hun var i stand til at se flammer, selvom der var meget røg, og hun kunne ligefrem høre det. I det øjeblik hun så flammer, løb hun op igen. Hun løb op til lejligheden for at få fat i hendes telefon, der lå oppe i hendes mors lejlighed.

På anklagernes spørgsmål, om hun ringede på ny til brandvæsnet, eller om hun havde brandvæsnet i røret hele tiden, svarede tiltalte, at hun løb ned ad

trappen, åbnede døren, løb ned til gangarealet, og havde brandvæsnet i røret hele tiden.

Til anklagerens bemærkning, at tiltalte netop havde fortalt, at hun løb op for at hente sin telefonen, der lå oppe i hendes mors lejlighed, og nu fortæller hun, at hun havde brandvæsnet i røret hele tiden, forklarede tiltalte, at hun ville ud for at gå tur, hun åbnede hoveddøren til lejligheden, hun kunne lugte røg, hun gik ned ad trappen og ned til kælderen, hun åbnede døren til gan-gen, hun kunne se kraftig røg, hun kunne se, at der var flammer. Hun løb op til sin telefon, ringede til brandvæsnet, som sagde, hun skulle gå ned og tjek-ke, om der var flammer. Hun gik ned igen og kunne se, der var røg. Hun kunne se, der var flammer og høre, der var flammer. Brandvæsnet sagde, hun skulle få alle ud af opgangen, hvilket hun gjorde. Hun var nede i kældere-n to gange. Første gang hun løb ned, så hun, at der var røg. Hun lukkede døren op, så røg, løb op og hentede telefonen og ringede til brandvæsnet, som sagde, hun skulle tjekke, om der var flammer. Hun gik ned igen, og hun kunne se igennem røgen, at der var flammer. Herefter gjorde hun, som brandvæsnet havde bedt hende om, og kontaktede naboerne.

Hun bankede på alle dørene. Af dem, der var hjemme, var den første hun fik kontakt til en dame i stueetagen. Damen havde formentligt sovet. Den næ-ste, som reagerede, var naboen lige overfor, hvor hendes mor bor, altså på samme etage. Herefter gik hun ind for at hente sin jakke, og så gik hun ud. Hun forblev udenfor ejendommen, til politiet og brandvæsnet kom. Hun tal-te med politiet to eller tre gange. Første gang var, da de bad hende om at åb-ne døren, og anden gang var, da en kvindelig politibetjent stillede hende spørgsmål om branden. Hun fortalte sandheden til betjenten.

Hun forlod ikke på noget tidspunkt huset, efter at hun havde fået leveret mad. Hun gik først udenfor, efter at hun havde talt med brandvæsnet, og ef-ter at hun havde banket på hos naboerne.

Da hun var på vej ind i ejendommen igen, blev hun stoppet af politiet med spørgsmål. Hun gik derfor først ind i lejligheden igen, da politiet kom for at ransage lejligheden.

Der gik ikke mere end 2-3 minutter, fra hun ringede 112, og til man kunne høre sirenerne.

Til bilag 19.2 med oplysning om at nøglebrikken til hendes mors lejlighed ses anvendt den 9. december kl. 21.02, den 10. december kl. 02.09, kl. 02.12 og kl. 03.17, er tiltalte ikke sikker på, om det er hende, der har brugt den. Hun har ikke givet nøglebrikken til andre end politiet, og udover hende selv, kan det kun være politiet, der har anvendt den.

Tiltalte bekræftede, at hun går på sin telefon om natten for at snakke med venner eller være på sociale medier. Hun kan ikke huske, hvad hun kiggede

på den nat. Hun har brugt chatGPT mange gange, og hun har kommunikeret med chatGPT om ild, om brande og om den slags. Hun er meget nysgerrig, og på det tidspunkt var det om ild, hun var nysgerrig. Der var en serie på internettet om brandmænd, som hun godt kunne lide at se, og i relation til den slog hun nogle gange ting op om ild.

Hun har gået på efterskole i By, og hun sluttede det ophold før tid. Hun vil ikke svare på, om der var nogen på skolen, der beskyldte hende for ildspå-sættelse.

Til billederne fundet på hendes mobiltelefon forklarede hun, at foto 1 er fra By. Foto 2, hvor man kan se en dansk politibil til højre i billedet, er et foto fra Gasværksvej i København. Foto 3 og foto 4, som er fotos af dukker stå-ende bag noget brændende, er et gammelt profilbillede, hun brugte engang. Det var noget hun og hendes veninder havde sammen. Det var ikke bare dukker, det var også kendisser med en brand i baggrunden.

Til de 11 videoer, der involverer en form for ild, og som politiet har fundet på hende telefon, og hvor f.eks. video 3, har en dato den 10. december 2024 kl. 02.33, forklarede tiltalte, at hun ikke tilgik eller åbnede videoer af denne karakter lige omkring det tidspunkt, hvor hun anmeldte branden. At datoen den 10. december 2024 kl. 02.33 er blevet kreeret på hendes telefon, hvilket tidspunkt er meget tæt på det tidspunkt, hvor der var brand, kan hun godt forklare. Når hun åbnede et program, kunne telefonen godt kreere en ny da-to, når hun åbnede og downloadede noget. Tiltalte husker ikke, om hun kig-gede på videoer fra brande omkring tidspunktet lige efter eller lige før, hun ringede til brandvæsnet.

Tiltalte forklarede ad forhold 1, at der tidligere havde været en brand hos hendes mor. Den første brand var ikke ret meget af en ildebrand. Hun hus-ker, at der kom nogen og bankede på hendes mors dør og spurgte, om det kælderrum, det drejede sig om, var hendes mors kælderrum. Der var noget røg, og det var det.

Tiltalte bekræftede, at det var hendes mors kælderrum, der var ild i, og hun kan huske, at hun havde lavet nogle søgninger om ildspåsættelse i dagene op til, at det fandt sted. Hun husker ikke temaet på hendes søgninger på chatGPT. Hun kan huske, at hun har søgt på chatGPT, men hun husker ikke, efter hvad hun søgte på chatGPT.

Vidne 1 har forklaret, at han er røgdykker. Det er efterhånden en del tid siden, men som han husker der, var den første brand en mindre brand. Der var ikke så meget, der brændte. Det var i toppen af kælderrummet, oppe i venstre hjørne lige ved døren ind til kælderrummet. Det var en brand, hvor man ikke skulle bruge særlig meget vand for at sluk-ke, og en brand, der blev slukket på meget få minutter. Som han husker det, skulle de ikke ind i kælderrummet for at slukke den første brand. Selvfølge-

lig var de inde i kælderrummet efterfølgende for at tjekke, at alt var slukket.

Branden var på ydersiden af døren. Døren var af træ. Skaderne var udvendige, som man kan se på bilaget, forhold 1, bilag 3, foto 4, skader på spær. På billede 5, skader på spær, ser man en form for ventilation/hul som røgdykkerne har pillet af.

Da der er træ i kælderen, ville branden højst sandsynligt være blevet ved med at brænde. Den ville ikke have slukket sig selv, hvis ikke de var kommet inden for rimelig tid, men ejendommen skulle meget gerne være indrettet således, at kælderrum har betontag, så brande ikke kan sprede sig op ad. Om branden ville kunne sprede sig ved at komme ud ad et eventuelt åbentstående vindue, er ikke til at svare på. Brande kan gøre mange finurlige ting. Cirka 1 måned efter den første brand blev han kaldt ud til en brand præcis samme sted. Denne gang var der væsentligt flere flammer end ved den første brand, og der var også væsentligt mere røg ved kælderrummene end ved den første brand. De var nødt til at bryde døren til kælderrummet op fra start af, da branden var inde i selve kælderrummet og ikke som ved den første brand på ydersiden af døren.

Vidnet vil karakterisere den anden brand som større end den første brand, men det var stadigvæk en mindre brand. Hvis de ikke var kommet til denne mindre brand, så ville kælderrummet være brændt helt væk. Han husker ikke, hvordan væggene var indtil de andre kælderrum, og om branden ville have spredt sig til dem, men da der går rør i betonvægge, kan brande godt sprede sig til andre kælderrum, selvom vægge er af beton og ikke træ.

Da vidnet ankom til ejendommen og stod udenfor, kunne han ikke se røg. Vidnet så røg første gang, da holdlederen åbnede døren til kældergangen med alle kælderrummene. Holdlederen åbnede døren, så at der var røg, og lukkede døren igen. Holdlederen beordrede, at der blev sat overtryk i opgang, før de åbnede døren igen og gik ind. De kunne ikke se røg i opgangen, før døren til kældergangen blev åbnet. De blev nødt til at åbne døren, for at de kunne komme hen til kælderrummene. Først efter at de havde åbnet døren, kom der røg i opgangen. Fra kælderdøren og hen til kælderrummene var der omkring 10 meter.

Kældergangen var ikke helt fyldt op med røg. Man kunne stadigvæk se et par meter frem gennem røgen. Røgen sad i brysthøjde. Lige så snart man kom ned under brysthøjde, kunne man se, at det hele ikke stod og brændte. Der er et nulplan, hvor røgen stiger til, og når man kom ned under røgen, var der egentlig okay. Vidnet gik ind og ned på knæ for at se, hvor røgen kom fra. Det var nødvendigt at gå helt ind og ned i knæ for at se, hvor røgen kom fra. Man kunne ikke se ild, selvom man gik ned i knæ. For at se ild, skulle man bevæge sig helt hen til døren ind til kælderrummet, fordi ilden var på indersiden, så de kunne ikke se ilden ude fra kældergangen.

Man er aldrig helt hundrede på, hvordan flammerne gebærder sig, men de fleste ejendomme er indrettet således, at en eventuel ild helst ikke skal kunne gå fra kælderrum og op i beboelsesdækket. Hvis man skal vurdere risiko-en ved denne brand på en skala fra 1-10, var den omkring 2. Der er altid en mulighed, men man bygger ejendomme, så det højst sandsynligt ikke vil kunne lade sig gøre. Man kan ikke udelukke, at en brand vil kunne brede sig fra kælderen til etagedækket over, men mest sandsynligt vil den ikke gøre det.

Vidnet politiassistent Vidne 2 har forklaret ad forhold 1, at han arbejdede i kriminalteknisk støtte, hvor man laver gerningsstedsundersøgelser ved blandt andet brande. Han var på tjeneste den 12-13. november, hvor han blev sendt til Bydel i Kongens Lyngby. Opgaven var at finde ud af, hvad der var sket. De ledte efter mulige arnesteder. De kunne se, at der var nogle brandskader over døren. Det var en betonekøder med en lang gang og trævægge ind til kælderrummene. På trævæggene indtil kælderrummene var der to steder, hvor der var brandskader. Inde i køder-rummet var der en reol, hvor der lå en serviet, der også havde været ild i. De fandt i alt fire steder, hvor der havde været ild. Deres vurdering var, at årsagen til de fire arnesteder var en påsat ild. Der var der ikke noget, der kunne forklare, hvordan der var gået ild to steder i døren, andet end at det var sket med åben flamme. Ved brandskaden oppe over døren, var der en elektrisk installation, men der var ikke noget at se på installationen, der kun-ne forklare, at den skulle have været årsagen til, at der var opstået ild der. Hvis branden var udsprunget fra den tekniske installation, så ville man kun-ne se det. Der ville have været meget større skader på den elektriske installation, og det var der slet ikke spor efter. Angående servietten på hylden blev den ikke undersøgt for olie, men han tænker om ilden der, at den også har været påsat.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at der havde været fire arnesteder og ingen tegn på, at det kunne være en teknisk installation eller andre udefra kommende årsager, der havde forårsaget ildens opståen. Vurderingen var, at det måtte være en person, der havde gjort det med åben flamme. Det er en flamme, der har været sat på de fire arnesteder. Om det er sket med en lighter, et stearinlys, en tændstik eller andet, kan vidnet ikke sige noget om.

Vidne 3 har forklaret, at der om natten til den 10. december omkring kl. 02.00 blev banket på hendes dør. Hun lå og sov. Først tænkte hun, at det hun hørte, var nogen, der havde tabt noget, for det lød nærmest som et ordentligt brag. Så tænkte hun, at det kunne være i hendes drøm. Men umiddelbart efter blev der banket en gang til hårdt på hendes dør, og så fandt hun ud af, at der måtte være nogen ved hendes hoveddør.

Hun åbnede døren og så en kvinde stå der. Kvinden boede i samme opgang som hende, og kvinden sagde, at der var brand i kælderen, og vidnet kunne også godt selv fornemme, at der var røglugt.

Vidnet bor i stuen, og fra sin hoveddør kan hun se ned langs trappeafsatsen og ned mod døren til kældergangen. Hun kunne se en røgudvikling.

Kvinden sagde, at det brændte nede i kælderen, og at hun lige var kommet nede fra kælderen af og havde opdaget, at det brændte. Vidnet tænkte, at hun så hellere måtte se at komme ud, og hun spurgte kvinden, om kvinden havde vækket nogle af de andre beboere. Vidnet spurgte kvinden, om hun havde ringet til brandvæsnet, og det svarede kvinden, at hun havde gjort. Vidnet sagde til kvinden, at hun ville gå ind og få noget tøj på. Vidnet gik ind og tog sin jakke på, da hun var i nattøj, men hun tog kun de absolut vigtigste ting. Da hun kom ud igen, mødte hun kvinden. Hun spurgte kvinden, om hun havde banket de andre beboere op i de andre opgange. Kvinden svarede, at det havde hun ikke. Vidnet sagde til kvinden, at kvinden skulle gå hen til Adresse 2 og banke beboerne ud, og så ville vidnet selv løbe ind i Adresse 3. Vidnet løb ind i Adresse 3 og bankede på samtlige døre og råbte, at der var ildebrand i kælderen, og de skulle komme ud. Hun mødte et par enkelte beboere fra Adresse 3, der spurgte, hvad der skete, og hun fortalte, at de skulle ud for det brændte i kælderen. Hun skyndte sig ud fra Adresse 3, men hun sikrede sig, at hun havde lavet en masse larm for at få beboerne ud. Da hun kom ud, var de første brandbiler kommet, som hun husker det.

Nærmere om hvad vidnet så første gang, da hun åbnede døren, og hvor til-talte stod uden for og bankede på, forklarede vidnet, at hun kunne se lidt røg, men meget hurtigt og i et kort tidsrum kom der rimelig kraftig røgudvikling. Hun vil ikke sige, at det var sort røg, men det gik meget hurtigt med røgen. Der kom røg op ad trappen. Det steg opad og kom ud. På dette tids-punkt var der ikke røg ude foran hendes dør. Røgen ændrede karakter fra hun åbnede døren og frem i tiden. Mens vidnet stod og talte med kvinden, kom der mere og mere røg opad fra kælderen. Hun kunne ikke se direkte ned på kælderdøren, fra der, hvor hun stod, men hendes formodning er, at den ikke kan have været lukket helt i, for så havde den mængde røg, der kom op, ikke været så kraftig.

På dette tidspunkt bemærkede vidnet ikke noget usædvanligt ved situationen, andet end at en kvinde stod ved hendes dør, og at vidnet måtte gøre det, man skal gøre, når der er en brand. Da vidnet fik at vide, at det brændte, så begyndte adrenalinen hos hende at pumpe, og det gjorde, at hun tænkte, at der var nogle, der måtte gøre noget her.

Når vidnet efterrationaliserer, så virkede kvinden rimelig rolig situationen givet. Ud fra en subjektiv vurdering og situationen taget i betragtning, og når vidnet tænker på sin egen reaktion, så var kvinden forbavsende rolig.

Efterfølgende blev vidnet bekendt med, at kvinden ikke gik ind i Adresse 2. Vidnet kender nogle af dem, der bor i Adresse 2. De spurgte hende, hvad der foregik, og hun fortalte dem, at hun havde bedt den unge dame om

at gå ind i opgangen og banke beboerne op. Beboerne i Adresse 2 oplyste vidnet om, at der var blevet ringet på deres dørklokke, men at kvinden ikke havde været inde i opgangen, og at der heller ikke var blevet sagt noget ved dørtelefonen, da kvinden ringede på.

Vidnet kendte tiltalte som beboer i opgangen, og vidnet hilste på kvinden, når de tilfældigt mødtes, men ellers kendte vidnet hende ikke. Tiltalte plejede at virke som en stille person, tiltalte hilste sædvanligvis igen, men sagde ikke noget.

Vidne 4 har forklaret, at de ankom til branden lidt over kl. 02.00 om natten. Da de ankom, var der nogle enkelte folk ude på gaden foran bygning. Da han gik over til bygningen, kunne han se noget røg nede i trappeopgangen, hvoraf han konkluderede, at der måtte være noget, der brændte i kælderen. Derfor fik de sat tryk på og gik ind via Adresse 1 og ned i kælderen, hvor der var let røgfyldt.

4

Da de ankom, var der røg også i opgangen, hvorfor han i første omgang antog, at der var så meget røgtryk på den anden side af døren ind til kældergangen, at røgen var trykket ud i trappeopgangen. Retrospektivt vil han formode, at der må have været noget passage ind og ud ad døren ned til kælderen, for det røgtryk, der var på den anden side af kælderdøren, godtgøre ikke nødvendigvis, at røgen kan være trykket igennem en branddør endnu. I givet fald må der i hvert fald have været en defekt ved branddøren, og det bemærkede han ikke. Det er hans vurdering, at hvis branddøren havde været holdt lukket, ville den have holdt tæt, henset til mængden af røg på den anden side. Han må derfor formode, at døren har været åben i forløbet.

De lavede en standard procedure, hvor de satte overtryk på opgangen, så der ikke kom røg ud, når de åbnede døren. Derefter trængte de ind i kælderen, søgte højre-venstre og lokaliserede det kælderrum, der brændte. Det lå et stykke nede på højre hånd, og man kunne tydeligt se, at det brændte. Kælderrummet var aflåst med en hængelås, og de brækkede døren lidt op, så der kom en åbning, og de fik slået branden ned med vand gennem sprækken. De fik lidt efter brækket døren helt op og fik slukket al ilden i kælderrummet.

Vidnet Pa. Vidne 5 har forklaret om de observationer af politifaglig karakter, han gjorde sig vedrørende branden, at da han ankom, blev han vist hen til kælderrummet. Rummet var lukket af med en plade, som et skadefirma havde sat på. Den plade tog de af. Han kunne se, at det var et lille opbevaringsrum, der var voldsomt sodskadet. Til højre for selve døren ind til rummet, var døren brudt op. Han vurderede, at det var til højre for døren, at arnestedet var. Det vurderede han ud fra, at det var der, der var mest brandskade. Resten af rummet var mest sodskadet. Der var ingen elektriske installationer i nærheden af nævnte arnested, bortset fra at der lå en ledning, som var isat en slukket stikkontakt, hvorfor han vurderede, at der ikke var noget

elektrisk, der kunne have startet branden. Der lugtede heller ikke af noget, hvorfor det er hans vurdering, at der ikke har været brandbare væsker.

Man kunne se, at arnestedet var inde til højre, hvor der ved resterne af en stol. Der lå nogle tøjklæder på stolen ved arnestedet og på gulvet. Der var ikke noget, der indikerede, at branden skulle være selvantændt.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Det fremgår af erklæringen af 30. juni 2025, at

"Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg og var det ikke på tidspunktet for det påsigtede. Hun havde ved det ene påsigtede forhold indtaget en enkelt genstand alkohol, men var derudover ikke påvirket af rusmidler, og der er ikke tegn til, at der har foreligget en abnorm rustilstand. Hun er lavt normalt begavet og ikke kendt med epilepsi eller hjerneorganisk lidelse.

Observanden er kenyansk statsborger, men opvokset i Uganda hos sin mor under noget utrygge forhold. Kontakten til hendes nu afdøde far var begrænset, mens hendes mor økonomisk sørgede for, at hun kunne gå i skole, og siden at hun kunne flytte til Danmark og bo hos sin mor. Således har hun gået i skole i Uganda de første år og herefter frekventeret flere skoler samt Skole 1 i Danmark. Hun modtager aktuelt undervisning under varetagtsfængsling på Stevnshuset, men er ikke vurderet klar til at gå til folkeskolens afgangseksamen. Observanden har en kæreste på institutionen, og har siden ankomsten til Danmark boet hos sin mor, fraset en kortere periode, hvor hun var anbragt udenfor hjemmet efter eget ønske. Hun modtager lomme- og tøjpenge i henhold til reglerne for anbragte børn og unge. Hun har et mindre men for hende betydningsfuldt netværk.

Observanden har aldrig været indlagt på psykiatrisk afdeling, haft ambulansetilslutning til psykiatrien eller været i behandling med psykiatrisk medicin. Hun modtager under aktuelle ophold på den sikrede ungdomsinstitution støttende psykologsamtaler, men har derudover aldrig talt med en psykolog.

Observanden drak første gang alkohol som 16-årig og har efterfølgende indtaget det enkelte gange ved festlige lejligheder. Hun har aldrig indtaget euforiserende stoffer.

Observanden findes ved aktuelle samtale ikke sindssyg. Hun er præget af sin begavelse, der ligger lavt i normalområdet, men er uden tegn på dybereliggende psykopatologi. Hun findes grundlæggende præget af

en vis umodenhed, og der kan muligvis være tale om en spirende udvikling af en personlighedsforstyrrelse med bl.a. tendens til krænkelighed og ansvarsfralæggelse. Den psykologiske undersøgelse viser, at hun har en begrænset social vurderingsevne, og viden om hvad der er almindelig adfærd og sund fornuft.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt hun findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en betydelig risiko for fremtidig ligearteret kriminalitet, som mere formålstjenlig end straf."

Udlændingestyrelsen har den 3. juli 2025 udtalt at,

"Opholdsgrundlag og længde

Den 4. juni 2019 søgte Tiltalte via udlandet om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende mor. Tiltalte fik den 23. april 2020 opholdstilladelse med mulighed for va-riant ophold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 indtil den 30. november 2020. Denne tilladelse er senest den 12. august 2024 forlænget indtil den Dato 2025.

Den 18. juli 2020 blev pågældende tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR).

Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 18. juli 2020, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 4 år og 5 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 kan en udlænding,

som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 181 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen hen-vise til, at politiet ikke har fremsendt en afhøringsrapport af pågælden-de. Politiet har fremsend et retspsykiatrisk erklæring af 30. juni 2025.

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at hun:

- har haft begrænset kontakt til Kenya, idet hun er opvokset i Uganda, med sin mors søster,
- har en ældre bror, som hun er vokset op med i Uganda og Danmark, og at hun har et fint forhold til ham,
- hun har en halvbror på sin fars side, som er bosiddende i Kenya, og at hun har begrænset kontakt til ham,
- har gået i skole i Uganda indtil 7. klasse, og har gået i skole i Danmark på Skole 2, Skole 3, Skole 1, og at hun ikke har afsluttet folkeskolen med af-gangseksamen,
- forstår en del dansk, men kun taler det en lille smule, men kan læse og skrive dansk,
- kortvarigt har arbejdet i Netto,
- har et mindre, men betydningsfuldt netværk som består af hendes mor, bror, bedsteveninde som bor i Polen, og sin kæreste i England, samt sin mors veninde og hendes børn.

Udlændingestyrelsen bemærker, at det fremgår af CPR, at pågældende er ugift og ikke har nogen børn.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn,

kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6.

Udlændingestyrelsen skal henlede opmærksomheden på, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal tildeles en advarsel om udvisning, såfremt retten finder, at der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.
Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Såfremt den pågældende tildeles en advarsel efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, følger det af denne bestemmelses stk. 2, at retten i forbindelse med dommens afsigelse skal vejlede udlændingen om betydningen heraf."

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 10. december 2024.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Kendelse

Det kan lægges til grund, at der den 12. november 2024 omkring kl. 16.20 og igen den 10. december 2024 omkring kl. 02.00 var en påsat brand i beboelsesejendommen Adresse 1, idet der begge gange blev sat ild til papir, beklædning, træ mm i et kælderrum tilhørende tiltaltes mor. Tiltalte

var til stede i ejendommen på begge gerningstidspunkter, og den 10. december 2024 opholdt hun sig alene i sin mors lejlighed, mens moderen var uden-lands.

Retten finder det ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes egen forklaring. Tiltaltes forklaring fremstår konstrueret og utroværdig.

Efter bevisførelsen navnlig oplysningerne om brandens opståen sammenholdt med tiltaltes søgninger og korrespondance med ChatGPT i nær tids-mæssig sammenhæng med ildspåsættelsen den 12. november 2024 og sammenholdt med fund i tiltaltes mors lejlighed den 10. december 2024 af lightergas på køkkenbordet, og fund andre steder i moderens lejlighed af en sprayflaske med klar lak af mærket Deco Craft, af en plastikpose indeholdende en sammenbundet rulle af visne blade, hvor den ene ende var brændt/ forkullet og af en smelteskadet plastikpose med brændt papir, finder retten det bevist, at det var tiltalte, der påsatte branden i hendes mors kælderrum både den 12. november 2024 og igen den 10. december 2024.

Røgdykker Vidne 1 har som vidne i retten beskrevet branden den 12. november 2024 som mindre omfattende end branden den 10. december 2024. Begge brande har Vidne 1 beskrevet som mindre brande, og selvom man ikke kan udelukke, at de ville kunne brede sig til eta-gedækket over, så ville de nok ikke gøre det.

I rapport fra DBI med farlighedserklæring vedrørende branden den 10. december 2024 fremgår det af konklusionen: "Det vurderes, at der ved den aktuelle brand har været ringe fare for personers liv. Det vurderes, at der ved brandens fortsatte udvikling kan være overhængende fare for personers liv."

På denne baggrund og efter en samlet bedømmelse af omstændighederne omkring brandene, herunder at branden den 12. november 2024 bliver påsat midt på dagen, og at tiltalte den 10. december 2024, hvor branden bliver påsat midt om natten, selv alarmerer brandvæsnet umiddelbart efter ildspåsættelsen, finder retten det betænkeligt at anse det for bevist, at beboerne blev udsat for overhængende livsfare som omhandlet i straffelovens § 180, stk. 1, og at tiltalte har haft forsæt hertil.

Det er således ikke bevist hverken i forhold 1 eller i forhold 2, at tiltalte indså, at andres liv udsattes for overhængende livsfare, ligesom det ikke er bevist, at beboerne i ejendommen blev udsat for overhængende fare og at flere måtte evakueres.

Den resterende del af gerningsbeskrivelsen i forhold 1 og forhold 2 er bevist, ligesom det kan lægges til grund, at tiltalte har forvoldt ildebrand under særligt skærpene omstændigheder, idet hun to gange med kun en måneds mellemrum har sat ild til den samme beboelsesejendom, og sidste gang hun gjorde det, var det midt om natten, hvor beboerne i ejendommen må forven-

tes at ligge og sove.

Forhold 1 og forhold 2 henføres derfor under straffelovens § 181, stk. 1 og stk. 3.

I det overfor anførte omfang findes tiltalte derfor både i forhold 1 og i forhold 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1 og stk. 3.

Thi bestemmes

Tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1 og stk. 3.

Sanktionsspørgsmålet

Der er under sagen rejst tvivl om, hvorvidt tiltalte er født i 2006 eller i 2007. Der er en verserende sag ved Udlændingestyrelsen om eventuel ændring af fødselsdato, hvor der på tidspunktet for domsafsigelsen endnu ikke er truffet afgørelse. Retten har både ved strafudmåling og ved afgørelse af spørgsmålet om udvisning lagt til grund det for tiltalte mest gunstige forhold, at hun er født i 2007 og på gerningstidspunktet var 17 år.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 181, stk. 1 og stk. 3.

Retten har lagt vægt på, at tiltalte to gange med kun en måneds mellemrum har sat ild til et kælderrum i den samme beboelsesejendom, og sidste gang hun gjorde det, var det midt om natten, hvor beboerne i ejendommen må forventes at ligge og sove. Retten har taget hensyn til, at tiltalte, da hun satte ild til kælderrummet midt om natten, selv alarmerede brandvæsnet umiddelbart efter ildspåsættelsen. Retten har endvidere taget hensyn til, at skaderne var begrænsede, og at tiltalte på gerningstidspunkterne var 17 år og ustraffet.

Tiltalte udvises i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, med et indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1 og stk. 4, nr. 4 og nr. 5.

Retten tager udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, da udvisningen ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Retten har herved navnlig lagt vægt på kriminalitetens art og farlighed, og at tiltalte, som retten lægger til grund i dag er 17 år, har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 4 år og 5 måneder.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 1 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrej-

seforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer